

udstedes skattekort til begge ægtefællerne, således at de ved indeholdelsen af den foreløbige skat hver især kan udnytte deres fradrag.

Hvis en skatteyder har både A-indkomst og B-indkomst, skal den foreløbige skat af A-indkomsten berigtiges ved indeholdelse i denne, medens den foreløbige skat af B-indkomsten som hovedregel skal betales efter skattebillet. Hvis omstændighederne taler derfor, således navnlig hvis B-indkomsten er af ringe størrelse sammenlignet med A-indkomsten, skal den foreløbige skat af B-indkomsten dog kunne berigtiges ved indeholdelse i A-indkomsten; i så fald skal fradragsbeløbet på skattekortet nedsættes så meget, at indeholdelserne også kommer til at dække skatten af B-indkomsten.

Skatte- og bikortene samt B-skattebilletterne skal udfærdiges før begyndelsen af den periode, hvori de foreløbige skatter skal betales. Ved udfærdigelsen skal der ifølge forslaget tages hensyn til den skattepligtiges forventede indkomstforhold i den nævnte periode og hans formueforhold ved periodens udgang, og herved skal der som hovedregel forholdes i overensstemmelse med de oplysninger om den skattepligtiges indkomst- og formueforhold, som senest er lagt til grund ved skattepligtning eller fastsættelse af grundlag for foreløbig skattesvarelse. Denne hovedregel skal dog ifølge forslaget kunne fraviges i tilfælde, hvor der er et særligt grundlag for at antage, at indkomstforholdene i den kommende periode eller formueforholdene ved dens udgang vil afvige væsentligt fra, hvad der skulle lægges til grund ifølge hovedreglen.

Det foreslås endvidere, at forskudsgrundlaget skal kunne ændres i selve den periode, hvori de foreløbige skatter skal betales.

Ifølge forslaget skal den skattepligtige til og med den 1. marts i det år, ligningen foretages, kunne indbetale foreløbig skat ud over, hvad der er indeholdt i A-indkomst eller opkrævet ved skattebillet. Dette kan han gøre for at undgå eller formindske et restskattekrav og for at undgå det ret store rentetilæg, som det er foreslået, at der skal svares, når der skal betales restskat.

De beløb, der erlægges som forskudsskatter, skal ifølge forslaget oppebæres under ét for senere at fordeles mellem staten og kommunerne.

V. Nogle hovedspørgsmål.

1. Foreløbig eller definitiv skat.

Som allerede omtalt foreslås skatten af den løbende indtægt opkrævet som en *foreløbig skat*, der modregnes i den slutskat, som skal udskrives efter indkomstperiodens udløb.

I den senere tid er der både her i landet og i andre lande fra flere sider udtalt ønske om en *definitiv* kildeskat i stedet for en forskudsskat. Når der ikke stilles forslag herom, skyldes det for det første, at en definitiv kildebeskatning er uigennemførlig over for indtægt af selvstændig erhvervsvirksomhed og dermed ligestillede indtægter og højst kan tænkes gennemført over for lønindtægt og lignende indtægter. For det andet ville en definitiv kildeskat, der nødvendigvis måtte begrænses til lønindtægt og lignende indtægt, på afgørende måde bryde med de hidtil gældende principper i vor indkomstskattelovgivning, hvor skatteyderens samlede årsindkomst er udgangspunktet for bestemmelsen af hans skatteevne.

Det ligger i sagens natur, at man ikke kan opkræve definitiv skat af den enkelte indkomsterhvervelse, når denne kun udgør en bruttoindkomst, som til dels modsvares af væsentlige driftsudgifter, der afholdes på andre tidspunkter end de enkelte indkomster indgår. Indtægt af selvstændig erhvervsvirksomhed er et hovedeksempel på sådanne indkomster. — Kun når den enkelte indkomsterhvervelse stort set udgør en nettoindkomst for modtageren, kan det overhovedet komme på tale at beskatte den definitivt ved kilden. Som et eksempel på indtægter af denne art kan først og fremmest nævnes lønindtægt, og ordet „lønskat“ er da også et almindeligt anvendt udtryk for definitiv kildeskat.

Under en definitiv lønskat måtte den enkelte lønindtægt beskattes for sig, uden at man tog hensyn til de indtægter, skatteyderen måtte have fra andre indkomstkilder, eller til hans udgifter i forbindelse med indtægt fra sådanne andre kilder. At dette i sig selv ville være en betydelig afvigelse fra det hidtil anvendte skatteevneprincip, siger sig selv. Det vil straks blive belyst, hvorledes dette forhold har præget den sømandsskatteordning, som er indført ved lov nr. 83 af 31. marts 1958, og begrundet, at indkomstbeskatningen for sømænd med indtægt i land ikke fuldt ud er udformet som en definitiv kildeskat.

Efter vor skattelovgivning beregnes skatten på grundlag af skatteyderens nettoårsindtægt, som ved skatteberegningen reduceres med bundfradrag og forsørgerfradrag for et år. Dette ville man ikke — eller i hvert fald kun på bekostning af hensynet til ordningens enkelhed og praktikabilitet — kunne opretholde under en definitiv lønskatteordning her i landet. Ganske vist er der i England gennemført en lønskat, som ved anvendelse af det såkaldte kumulative system bevarer årsindkomsten som beskatningsgrundlag. Under det kumulative system